

- 2) prowadzenie prac studyjnych w zakresie organizacji i kierowania na potrzeby Urzędu Rady Ministrów,
- 3) zgłaszanie wniosków w zakresie koordynacji działalności ośrodków doskonalenia kadr kierowniczych w resortach i prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz udzielanie im pomocy w opracowywaniu programów, metod i materiałów szkoleniowych.

2. Instytut wykonuje swoje zadania przez:

- 1) organizowanie i prowadzenie kursów i seminariów,
- 2) opracowywanie metod dydaktycznych,
- 3) opracowywanie materiałów nauczania i pomocy dydaktycznych,
- 4) współpracę z zagranicznymi ośrodkami zajmującymi się problematyką badawczą i szkoleniową w zakresie organizacji zarządzania i funkcjonowania administracji państwowej i gospodarczej,
- 5) działalność wydawniczą,
- 6) prowadzenie prac studyjnych i organizowanie niezbędnych badań we współpracy ze szkołami wyższymi, instytutami Polskiej Akademii Nauk, instytutami naukowo-badawczymi i innymi jednostkami organizacyjnymi, zajmującymi się problematyką organizacji zarządzania i funkcjonowania administracji państwowej.

§ 4. Instytut pełni funkcje wiodące w zakresie doskonalenia kadry wymienionej w § 3 ust. 1 pkt 1.

§ 5. 1. Organizację i szczegółowy zakres działania Instytutu określa statut nadany przez Szefa Urzędu Rady Ministrów.

2. Roczne i wieloletnie plany pracy Instytutu oraz programy kształcenia i doskonalenia zatwierdza Szef Urzędu Rady Ministrów.

§ 6. Wydatki i dochody Instytutu objęte są budżetem Państwa w części dotyczącej Urzędu Rady Ministrów.

§ 7. Organy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe obowiązane są do udostępniania Instytutowi na jego wniosek informacji i dokumentów potrzebnych do prac Instytutu.

§ 8. 1. Znosi się:

- 1) Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kierowniczych,
- 2) Zakład Administracji Państwowej,
- 3) Ośrodek Szkoleniowy Urzędu Rady Ministrów.

2. Pracownicy tych jednostek przechodzą do pracy w Instytucie Doskonalenia Kadr Kierowniczych Administracji Państwowej.

3. Składniki majątkowe jednostek wymienionych w ust. 1 przechodzą na rzecz Instytutu.

§ 9. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 222 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1960 r. w sprawie organizacji i zasad działania Centralnego Ośrodka Doskonalenia Kadr Kierowniczych (Monitor Polski Nr 62, poz. 294),
- 2) zarządzenie nr 51 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1968 r. w sprawie przekształcenia Zakładu Organizacji i Techniki Pracy Biurowej na Zakład Administracji Państwowej,
- 3) zarządzenie nr 8 Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 24 września 1968 r. w sprawie zadań i zasad działania Ośrodka Szkoleniowego Urzędu Rady Ministrów.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

8

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1973 r.

w sprawie rocznych analiz ekonomicznych oraz kompleksowych ocen działalności jednostek gospodarczych.

W celu usprawnienia i uproszczenia przepisów dotyczących przeprowadzania rocznych analiz ekonomicznych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Jednostki gospodarki państwowej, działające według zasad rozrachunku gospodarczego (przedsiębiorstwa, kombinaty, zjednoczenia oraz jednostki równorzędne), prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz naczelne i centralne organy administracji państwowej są obowiązane do systematycznej analizy swej działalności gospodarczej oraz podejmowania środków zmierzających do jej stałego usprawniania.

§ 2. Sposób i zasady przeprowadzania analizy całokształtu działalności za okresy roczne, zwanej w dalszym ciągu uchwałą „analizą roczną”, regulują przepisy niniejszej uchwały.

§ 3. Analizy problemowe przeprowadzają jednostki wymienione w § 1 z własnej inicjatywy lub na zlecenie jednostek nadrzędnych, ustalając samodzielnie metodykę tych analiz przy uwzględnieniu wskazówek metodycznych

jednostek nadrzędnych odnośnie do analiz wykonywanych na ich zalecenie.

§ 4. Przepisy uchwały nie dotyczą bieżących analiz działalności gospodarczej oraz analiz sporządzanych w ramach prognozowania, programowania i planowania działalności.

Rozdział 2

Analizy roczne przedsiębiorstw.

§ 5. 1. Analiza roczna przedsiębiorstwa powinna służyć jego własnym potrzebom, a celem jej powinno być w szczególności:

- 1) systematyczne dokonywanie przeglądu całokształtu działalności ekonomicznej przedsiębiorstwa z punktu widzenia zaspokajania potrzeb społecznych, usprawniania działalności oraz ujawniania i wykorzystywania rezerw,
- 2) zbadanie efektywności ekonomicznej przedsiębiorstwa,
- 3) ocena przebiegu wykonywania zadań planów długookresowych bądź na okresy krótsze,
- 4) ocena głównych problemów w zakresie zaspokajania potrzeb socjalnych załóg,

- 5) ustalenie czynników pozytywnych wpływających w sposób zasadniczy na wzrost i polepszenie działalności przedsiębiorstwa oraz określenie środków wzmagających korzystny wpływ tych czynników,
- 6) ustalenie przyczyn trudności występujących w rozwoju przedsiębiorstwa i czynników hamujących go oraz określenie środków zaradczych.

2. Jako kryterium oceny w analizie rocznej należy przyjmować postęp osiągnięty w stosunku do wyników poprzedniego roku, ze szczególnym zwróceniem uwagi na postęp techniczno-ekonomiczny, jako istotny czynnik służący zaspokojeniu potrzeb społeczno-gospodarczych.

§ 6. 1. Zakres i metody przeprowadzania analizy rocznej określa dyrektor przedsiębiorstwa odpowiednio do potrzeb i specyfiki przedsiębiorstwa, uwzględniając ewentualne zalecenia jednostek nadrzędnych, własne doświadczenia oraz dorobek nauki.

2. Przedsiębiorstwo może wykorzystywać przy ustalaniu metod i zakresu analizy rocznej przykładowy schemat analizy rocznej przedsiębiorstwa przemysłowego (budowlanego, handlowego) wydany przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym.

3. Przy opracowaniu rocznej analizy przedsiębiorstwo powinno wykorzystać materiały banku finansującego oraz głównych dostawców i odbiorców.

§ 7. Analizę roczną przedsiębiorstwa zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa, po rozpatrzeniu jej przez konferencję samorządu robotniczego.

§ 8. 1. W celu pogłębienia analiz i uwzględnienia porównań międzyzakładowych zjednoczenia i jednostki równorzędne będą przekazywać podległym przedsiębiorstwom w terminie do 15 marca każdego roku zestawienie wybranych wskaźników osiągniętych w roku ubiegłym przez poszczególne przedsiębiorstwa wchodzące w skład zjednoczenia, opracowane na podstawie obowiązującej sprawozdawczości na szczeblu zjednoczenia przy wykorzystaniu odpowiednich opracowań Głównego Urzędu Statystycznego w tym zakresie.

2. Zjednoczenia powinny dostarczać na wniosek podległych im przedsiębiorstw również innych informacji, niezbędnych do sporządzenia analizy, dostępnych zjednoczeniu — zwłaszcza w zakresie koniunktury na rynkach zagranicznych, tendencji zbytu itp.

§ 9. Na podstawie przeprowadzonej analizy rocznej oraz oceny wykonania wniosków ustalonych w wyniku analizy z poprzedniego roku należy opracowywać wnioski stanowiące program działania zmierzający do poprawy ekonomiki i wyników działalności. Wnioski powinny określać oczekiwane efekty, środki niezbędne do ich realizacji oraz terminy wykonania.

§ 10. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczą odpowiednio kombinatów podległych zjednoczeniu.

Rozdział 3

Analizy roczne zjednoczeń i jednostek równorzędnych.

§ 11. 1. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) opracują dla własnych potrzeb analizy roczne na podstawie sprawozdawczości, ewidencji i innych materiałów dostępnych na szczeblu zjednoczenia.

2. Celem analizy rocznej zjednoczenia, poza wymienionym w § 5 ust. 1, powinna być dodatkowo ocena sprawności pracy komórek organizacyjnych zjednoczenia oraz jednostek zaplecza (badawczego, konstrukcyjno-projektowego, inwestycyjnego, transportowego itp.) w stosunku do potrzeb przedsiębiorstw, prawidłowości podziału pracy i powiązań między przedsiębiorstwami wchodzącymi w skład zjednoczenia oraz prawidłowości współdziałania z jednostkami współpracującymi.

3. Kryteria oceny wymienione w § 5 ust. 2 mają odpowiednio zastosowanie do zjednoczeń.

§ 12. 1. Zakres i metody przeprowadzania analizy rocznej określa dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej) odpowiednio do potrzeb i specyfiki branżowej zjednoczenia, uwzględniając ewentualne zalecenia jednostek nadrzędnych.

2. Zjednoczenie może wykorzystać dla określenia zakresu i metodyki analizy rocznej przykładowy schemat analizy zjednoczenia, opracowany przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym.

§ 13. Analizę roczną zjednoczenia zatwierdza dyrektor zjednoczenia, po rozpatrzeniu jej przez kolegium zjednoczenia.

§ 14. 1. Zjednoczenia wiodące powinny dodatkowo uwzględnić problemy będące przedmiotem koordynacji branżowej i terenowo-branżowej.

2. Przedsiębiorstwa objęte koordynacją branżową lub terenowo-branżową są obowiązane do dostarczania na żądanie zjednoczenia wiodącego informacji o wybranych zagadnieniach, niezbędnych do sporządzenia analizy rocznej przez to zjednoczenie. Zakres tych informacji i terminy ich dostarczenia powinny być ustalone uchwałą właściwej komisji branżowej.

§ 15. 1. W celu pogłębienia analiz ministerstwa będą przekazywać podległym zjednoczeniom w terminie do 15 marca każdego roku zestawienie podstawowych wskaźników osiągniętych przez inne zjednoczenia podległe ministrowi — w zakresie uzasadnionym porównywalnością.

2. Główny Urząd Statystyczny będzie współdziałał w przygotowaniu odpowiednich danych statystycznych, o których mowa w ust. 1, zwłaszcza w zakresie danych objętych sprawozdawczością sporządzaną na formularzach Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 16. Przy opracowaniu analizy rocznej zjednoczenie powinno wykorzystać materiały banku finansującego oraz zasięgać opinii zjednoczeń, reprezentujących głównych dostawców i odbiorców (jednostek handlu wewnętrznego itp.), współpracujących przedsiębiorstw handlu zagranicznego, a w zakresie problemów związanych z działalnością zjednoczeń wiodących — również komisji branżowej zjednoczenia wiodącego.

§ 17. Zaleca się najszerze stosowanie w analizach rocznych zjednoczeń metody porównawczej analizy międzyzakładowej i wykorzystanie jej do upowszechnienia osiągnięć przedsiębiorstw przodujących.

§ 18. 1. Niezależnie od analizy rocznej wyników całego zjednoczenia powinna być dokonywana przez zjednoczenie własna kompleksowa ocena wyników pracy wybranych przedsiębiorstw, wchodzących w skład zjednoczenia.

2. Dla dokonania tej oceny dyrektor zjednoczenia wyznacza odpowiednie osoby, komórki organizacyjne lub grupy robocze złożone z pracowników centrali zjednoczenia, z włączeniem ewentualnie do tej grupy również przedstawicieli jednostek, o których mowa w § 16.

3. W wyjątkowych wypadkach zjednoczenie może określić zakres dodatkowych informacji od podległych sobie jednostek niezbędnych do dokonania tej oceny, a nie ujętych sprawozdawczością i ewidencją na szczeblu zjednoczenia.

4. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczą odpowiednio kombinatów i innych większych organizacji gospodarczych podległych bezpośrednio ministerstwu.

Rozdział 4

Analizy roczne ministerstw i urzędów centralnych oraz kompleksowe oceny działalności podległych organizacji gospodarczych.

§ 19. Analizy roczne opracowują następujące Ministerstwa: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Górnictwa i Energetyki, Handlu Wewnętrznego i Usług, Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Kultury i Sztuki, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Łączności, Oświaty i Wychowania, Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Rolnictwa, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Zdrowia i Opieki Społecznej i Żeglugi oraz Państwowa Rada Gospodarki Materiałowej, Centralny Urząd Geologii i Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 20. 1. Celem analizy rocznej ministerstwa powinna być w szczególności:

- 1) ocena wykonania zadań narodowego planu gospodarczego i budżetu Państwa,
- 2) ocena wykonania zobowiązań nałożonych w ciągu roku na resort uchwałami Rady Ministrów i decyzjami Prezydium Rządu dotyczącymi realizacji planu i budżetu,
- 3) ocena efektywności polityki prowadzonej przez ministerstwo,
- 4) ocena skuteczności metod zarządzania oraz sprawności organizacyjnej i funkcjonowania resortu,
- 5) ocena wyników pracy zaplecza resortowego w stosunku do potrzeb jednostek podległych.

2. Analiza roczna ministerstwa ma służyć równocześnie za źródło informacji o działalności resortu.

§ 21. 1. Zakres analizy rocznej ministerstwa określa minister odpowiednio do potrzeb i specyfiki resortu, uwzględniając wymagania określone w schemacie rocznej analizy ekonomicznej ministerstwa, wydanym przez Komisję Planowania i Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym.

2. Ministerstwa przeprowadzają analizę w zakresie całokształtu działalności resortu, obejmując nią zarówno zagadnienia objęte planem centralnym, jak i planem terenowym realizowanym przez rady narodowe.

3. Ministerstwa skoncentrują się w analizach na podstawowej działalności resortu, tj. ministerstwa nadzorujące

przemysł powinny zwrócić główną uwagę na rozwój przemysłu, ministerstwa nadzorujące inne działy gospodarki (np. budownictwo, transport, rolnictwo) — odpowiednio na ich problematykę, ministerstwa odpowiedzialne za określone działy polityki społecznej — na jej skuteczność i wykonanie programu w tych dziedzinach wynikającego z polityki Państwa, Centralny Urząd Geologii — na realizację państwowego planu badań geologicznych oraz wykorzystanie krajowej bazy surowców mineralnych.

4. Ministrowie sprawujący koordynację międzyresortową powinni uwzględnić w analizach całościową ocenę podstawowych problemów objętych przez nich koordynacją międzyresortową.

§ 22. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Minister Finansów, Przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej oraz Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych mogą w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku zgłosić ministrom tematy szczególnie ważne w danym roku, które powinny być uwzględnione w analizie rocznej.

§ 23. Analiza roczna ministerstwa powinna być rozpatrzona przez kolegium ministerstwa zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 24. Minister po zatwierdzeniu analizy rocznej przesyła ją w terminie do 15 kwietnia każdego roku właściwemu Wiceprezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów, Prezesowi Narodowego Banku Polskiego, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego oraz zjednoczeniom podległym ministerstwu.

§ 25. 1. Niezależnie od analizy wyników całości resortu, ministerstwa są obowiązane do dokonywania kompleksowej oceny wyników działalności podległych im wybranych organizacji gospodarczych, tak aby przynajmniej raz na 3 lata każda jednostka została objęta taką oceną.

2. Kryterium oceny ustala minister odpowiednio do specyfiki i potrzeb resortu, uwzględniając w szczególności:

- 1) poziom i postęp w ekonomice działania (produkcji) wyrażony:
 - a) wzrostem zysku, zmniejszeniem dopłat eksportowych, dotacji itp.,
 - b) obniżeniem cen wyrobów bądź usług,
 - c) wzrostem zarobków zatrudnionych,
 - d) poprawą wykorzystania potencjału produkcyjnego,
 - e) zmniejszeniem zużycia materiałów itp.,
- 2) postęp w dynamice produkcji, oceniany w świetle zaspokajania potrzeb odbiorców i planu wieloletniego,
- 3) poziom techniczno-ekonomiczny produkcji na tle innych przedsiębiorstw, jak również osiągnięć zagranicznych,
- 4) stan zapewnienia przyszłego postępu techniczno-ekonomicznego (przygotowania nowych konstrukcji, nowych technologii itp.),
- 5) dbałość o warunki socjalno-bytowe załóg i właściwe stosunki międzyludzkie, wzrost poziomu kwalifikacji i właściwe awansowanie kadr,
- 6) realizację zadań wynikających z centralnych, kompleksowych programów rozwoju,
- 7) sytuację finansową, a zwłaszcza wywiązywanie się z zobowiązań spłat kredytów inwestycyjnych i innych.

3. Właściwi ministrowie określają, jak należy liczyć postęp w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

4. Dla dokonania tej oceny minister wyznacza odpowiednie osoby lub grupy robocze.

5. Ministrowie mogą określić zakres dodatkowych informacji udzielanych przez zjednoczenie (jednostki równorzędne) niezbędnych do kompleksowej oceny, o której mowa w ust. 1.

6. Przez organizacje, o których mowa w ust. 1, należy rozumieć bezpośrednio podległe ministerstwu zjednoczenia i jednostki równorzędne, kombinaty oraz przedsiębiorstwa.

Rozdział 5

Analizy roczne prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 26. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych opracowują analizy roczne, których celem jest:

- 1) ocena rozwoju województwa i postępu w zaspokajaniu potrzeb materialnych i socjalnych ludności oraz ujawnianie i wykorzystanie rezerw, uwzględniając działalność zarówno jednostek planu terenowego, jak i centralnego,
- 2) ocena wykonania terenowego planu gospodarczego i budżetu,
- 3) ocena efektywności ekonomicznej jednostek podporządkowanych prezydiom wojewódzkich rad narodowych,
- 4) ocena koordynacji terenowej i współpracy jednostek działających na terenie województwa,
- 5) śledzenie przebiegu realizacji podstawowych zadań planu 5-letniego i przeciwdziałanie występującym nieprawidłowościom.

2. Analiza roczna prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinna być ujęta kompleksowo, tj. obejmować zarówno gospodarkę planowaną centralnie, jak i terenowo, ze szczególnym uwzględnieniem wzajemnej koordynacji ich działalności.

§ 27. Zakres analizy rocznej i zadania poszczególnych wydziałów (jednostek równorzędnych) przy jej opracowywaniu określa prezydium wojewódzkiej rady narodowej odpowiednio do potrzeb i specyfiki województwa, koncentrując się na zagadnieniach najbardziej istotnych dla społeczno-gospodarczego rozwoju województwa, uwzględniając zalecenia organów nadrzędnych oraz przykładowy schemat analizy rocznej opracowany przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym.

§ 28. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia:

- 1) dostarczenie przez wojewódzkie urzędy statystyczne prezydiom wojewódzkich rad narodowych danych statystycznych, niezbędnych do opracowania analizy rocznej, w zakresie i terminach wzajemnie uzgodnionych, nie później niż do dnia 28 lutego każdego roku,
- 2) opracowanie przez wojewódzkie urzędy statystyczne zestawienia tabelarycznego, stanowiącego załącznik liczbowy do analizy rocznej, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku,
- 3) dostarczenie prezydiom wojewódzkich rad narodowych, nie później niż do dnia 10 marca każdego roku,

zestawienia wybranych wskaźników ilustrujących rozwój społeczno-gospodarczy kraju w podziale na województwa.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego zapewni dostarczenie w terminie do dnia 25 lutego każdego roku wojewódzkim urzędowi statystycznym i wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego przez wojewódzkie oddziały Narodowego Banku Polskiego informacji niezbędnych do opracowania analizy rocznej — w zakresie wzajemnie uzgodnionym.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mają prawo żądać od przedsiębiorstw i jednostek budżetowych oraz ich jednostek nadrzędnych nie podporządkowanych radom narodowym, a realizujących zadania gospodarcze na terenie województwa, informacji oraz danych statystycznych w zakresie obowiązującej sprawozdawczości w terminach wzajemnie uzgodnionych, umożliwiających wykorzystanie ich przy opracowywaniu analiz wojewódzkich.

§ 29. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej przesyła analizę roczną w terminie do dnia 31 marca każdego roku Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwu Finansów, wojewódzkiemu urzędowi statystycznemu oraz wojewódzkiemu oddziałowi Narodowego Banku Polskiego.

2. Prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa przesyła analizę roczną prezydiom rady narodowej województwa stanowiącego razem z miastem wyłączonym jeden region gospodarczy, a województwo to odpowiednio prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zapewnią zapoznanie prezydiów powiatowych rad narodowych na terenie województwa z wynikami analizy rocznej.

4. Zaleca się prezydiom wojewódzkich rad narodowych przysyłanie odpisów analiz rocznych opracowywanych przez ich wydziały i komórki równorzędne do odpowiednich ministerstw według właściwości.

§ 30. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzić w miarę potrzeby obowiązek opracowywania przez prezydium powiatowych rad narodowych rocznych analiz o sytuacji gospodarczej i wykonaniu planu na terenie powiatu, ustalając odpowiednie przykładowe schematy opracowania tych analiz.

§ 31. Zaleca się prezydiom wojewódzkich rad narodowych wykorzystanie wyników analiz wojewódzkich, o których mowa w uchwale, przy opracowywaniu sprawozdań z wykonania planu, przedkładanych zgodnie z obowiązującymi przepisami wojewódzkim radom narodowym.

Rozdział 6

Analizy roczne i sprawozdania z wykonania narodowego planu gospodarczego i budżetu Państwa.

§ 32. 1. Na szczeblu centralnym opracowuje się:

- 1) sprawozdanie z wykonania narodowego planu gospodarczego i budżetu Państwa, przedstawiane przez Rząd, zgodnie z obowiązującymi przepisami, Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) analizę kompleksową przedstawiającą w ujęciu organizacyjnym wpływ resortów na wyniki osiągnięte w gospodarce narodowej.

2. Projekt sprawozdania z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz analizy kompleksowej opracowuje Komisja Planowania przy Radzie Ministrów, a projekt sprawozdania z wykonania budżetu Państwa na tle ogólnej sytuacji finansowej Minister Finansów, opierając się na analizach ministerstw, o których mowa w rozdziale 4, oraz na sprawozdaniach statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 33. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego opracowuje:

- 1) sprawozdanie statystyczne z wykonania narodowego planu gospodarczego w roku ubiegłym w terminie do dnia 31 marca każdego roku,
- 2) tablice statystyczne do analizy kompleksowej w zakresie uzgodnionym z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów, sukcesywnie w miarę opracowania, nie później niż do dnia 15 kwietnia każdego roku,
- 3) inne dane dostępne w ramach obowiązującej sprawozdawczości, niezbędne do opracowania dokumentów, o których mowa w § 32, na żądanie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego dostarcza w terminie do dnia 15 marca każdego roku Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów podstawowe dane sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. w uproszczonym układzie uzgodnionym między Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Finansów i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 34. Zobowiązuje się ministrów do udzielania Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów i Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego dodatkowych informacji i wyjaśnień na podstawie posiadanych materiałów oraz dostarczania dodatkowych danych statystycznych w zakresie obowiązującej sprawozdawczości, nie będących w posiadaniu Głównego Urzędu Statystycznego, a niezbędnych do opracowania dokumentów, o których mowa w § 32.

§ 35. 1. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów przesyła ministrom w terminie do dnia 10 maja każdego roku projekt sprawozdania z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz projekt analizy kompleksowej, opracowany przy udziale Ministra Finansów, a w odniesieniu do oceny rozwoju nauki i techniki — przy udziale Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

2. W opracowaniach, o których mowa w ust. 1, powinny być uwzględnione wyniki najważniejszych kontroli przeprowadzonych przez Najwyższą Izbę Kontroli w roku poprzednim.

3. Ministrowie rozpatrują dokumenty, o których mowa w ust. 1, i przekazują uwagi Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów i Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 20 maja każdego roku. W razie znaczących zmian w ocenach w stosunku do zawartych w analizach resortów analizy te powinny być rozpatrzone przez kolegia ministerstw.

§ 36. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Radzie Ministrów w terminie do dnia 31 maja każdego roku projekt sprawozdania z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz projekt

analizy kompleksowej po rozpatrzeniu uwag zgłoszonych przez ministrów wraz z przedstawieniem ewentualnych rozbieżności.

2. Projekt sprawozdania z wykonania budżetu Państwa przedstawia Radzie Ministrów Minister Finansów z zachowaniem przepisu ust. 1.

3. Zobowiązuje się ministrów do wypracowania metod oceny działalności jednostek inicjujących kompleksowe zmiany w metodach planowania i zarządzania gospodarką narodową.

Rozdział 7

Przepisy końcowe.

§ 37. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów wydadzą w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego w okresie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały przykładowe schematy analiz dla przedsiębiorstw, zjednoczeń, ministerstw i prezydentów wojewódzkich rad narodowych oraz ogólne wskazówki metodyczne w sprawie sposobu przeprowadzania analiz rocznych.

§ 38. 1. Ministrowie zapewnią w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały dostosowanie resortowych przepisów o analizach do jej przepisów.

2. Upoważnia się ministrów i przewodniczących prezydentów wojewódzkich rad narodowych do wydania, w uzasadnionych wypadkach wynikających ze specyfiki podległych jednostek, uzupełniających wytycznych metodycznych do schematów analiz opracowanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, traktowanych jako załączenia.

3. Minister Finansów określi obowiązki i zakres opracowywania analiz rocznych przez banki.

§ 39. 1. Dopuszcza się możliwość zlecania, za zgodą dyrektora właściwego zjednoczenia, opracowywania analiz problemowych i rocznych przedsiębiorstw kompetentnym instytucjom zewnętrznym, jak np. instytutom naukowo-badawczym, placówkom naukowym, zrzeszeniom zawodowym (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce), oraz ekspertom.

2. W zjednoczeniach wyposażonych w urządzenia elektronicznej techniki obliczeniowej zaleca się jak najszersze ich wykorzystywanie przy przeprowadzaniu analizy rocznej zjednoczenia, analizy międzyzakładowej oraz kompleksowych ocen działalności przedsiębiorstw w celu optymalizacji wyników ekonomicznych.

§ 40. Zobowiązuje się instytuty i placówki naukowo-badawcze do współpracy z przedsiębiorstwami, zjednoczeniami, ministerstwami oraz prezydentami wojewódzkich rad narodowych — udzielania im pomocy w opracowaniu najważniejszych typowych metod analiz problemowych i rocznych oraz ulepszania stosowanych w tym zakresie rozwiązań.

§ 41. Ministrowie zapewnią — w porozumieniu z Centralnym Instytutem Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej — udzielanie przedsiębiorstwom przez resortowe służby informacji naukowo-technicznej danych statystycznych i informacji porównawczych, dotyczących wyników osiąganych przez przedsiębiorstwa zagraniczne.

§ 42. Minister Handlu Zagranicznego zapewni przekazywanie w terminie do dnia 28 lutego każdego roku przez podległe mu jednostki handlu zagranicznego oraz inne jednostki uprawnione do działalności w tym zakresie syntetycznej informacji o kształtowaniu się cen na rynkach zagranicznych i koniunkturze zbytu w roku analizowanym oraz tendencjach na najbliższą przyszłość.

§ 43. 1. Zaleca się centralnym związkom spółdzielni stosowanie odpowiednio przepisów dotyczących zjednoczeń (jednostek równorzędnych) i ministerstw przy opracowywaniu analiz ekonomicznych organizacji spółdzielczych.

2. W celu wykonania przepisów uchwały centralne związki spółdzielni dostosują odpowiednio do potrzeb przykładowe schematy analiz, o których mowa w § 37. W zakresie działalności objętej planem terenowym schematy te powinny być uzgodnione z prezydiami wojewódzkich rad narodowych.

§ 44. Zasady przeprowadzania analiz ustalone niniejszą uchwałą obowiązują począwszy od analiz za 1972 r.

§ 45. Ilekczo w uchwale mówi się o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego i województwach, należy przez to rozumieć odpowiednio prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw, miejskie komisje planowania

gospodarczego miast wyłączonych z województw i miasta wyłączone z województw.

§ 46. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 261 Rady Ministrów z dnia 12 października 1965 r. w sprawie przeprowadzania analiz ekonomicznych w gospodarce narodowej (Monitor Polski z 1965 r. Nr 59, poz. 301, z 1969 r. Nr 2, poz. 9 i z 1970 r. Nr 20, poz. 168),
- 2) uchwała nr 51 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie organizacji prac nad oceną sytuacji gospodarczej kraju za okresy roczne,
- 3) uchwała nr 31 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie organizacji i prowadzenia prac związanych z planowaniem, ewidencją i analizą kosztów własnych w części dotyczącej organizacji i prowadzenia prac związanych z analizą kosztów własnych (zmieniona uchwałą nr 148 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r.).

§ 47. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, ministrom i prezidiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 48. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

9

ZARZĄDZENIE Nr 4 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1973 r.

w sprawie wynagradzania sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi,

Na podstawie § 14 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie zasad i trybu wyboru, zakresu działania oraz obowiązków i praw sołtysa i podsołtysa (Dz. U. Nr 49, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sołtysi otrzymują wynagrodzenie za inkaso bieżących i zaległych należności pieniężnych od mieszkańców sołectwa. Wynagrodzenie przysługuje od kwot zainkasowanych przez sołtysów osobiście z tytułu wszystkich należności objętych inkasem.

2. Oprócz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, sołtysowi przysługuje wynagrodzenie od dobrowolnych wpłat dokonanych przez mieszkańców sołectwa w urzędzie gminy lub innej instytucji upoważnionej do przyjmowania wpłat na rachunek bankowy gminy, bezpośrednio lub przelewem, z tytułu zobowiązania pieniężnego, w rozumieniu ustawy o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli praca sołtysa w zakresie inkasa w miesiącu, za który dokonywana jest wypłata wynagrodzenia, była według oceny naczelnika gminy niedostateczna.

4. Wynagrodzenie obliczone w stosunku procentowym od kwot zainkasowanych (ust. 1) i od kwot dobro-

wolnych wpłat (ust. 2) nie może przekroczyć w skali województwa średnio:

w województwie:

białostockim	— 2,8‰	olsztyńskim	— 2,2‰
bydgoskim	— 1,4‰	opolskim	— 1,4‰
gdańskim	— 1,6‰	poznańskim	— 1,6‰
katowickim	— 1,6‰	rzeszowskim	— 1,5‰
kieleckim	— 2,2‰	szczecińskim	— 2,1‰
koszalińskim	— 2,5‰	warszawskim	— 2,2‰
krakowskim	— 1,5‰	wrocławskim	— 1,8‰
lubelskim	— 1,8‰	zielonogórskim	— 2,1‰
łódzkim	— 1,8‰		

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej określa stawki procentowe wynagrodzenia sołtysów dla poszczególnych powiatów w taki sposób, aby średni procent wynagrodzenia sołtysów dla wszystkich powiatów województwa nie przekroczył granicy określonej dla województwa w § 1 ust. 4.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej określa stawki wynagrodzenia dla poszczególnych sołtysów w taki sposób, aby średnia wynagrodzenia sołtysów w powiecie nie przekroczyła średniej stawki procentowej, ustalonej dla powiatu przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Określając procentowe stawki wynagrodzenia dla poszczególnych sołtysów prezydium powiatowej rady narodowej różnicuje je w zależności od warunków tere-